

ΕΤΟΣ 72ον

21 'Ιουλίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 29 (3712)

Η ΜΕΓΑΛΗ ΠΙΣΤΗ

Ὁ Κύριος στήν ἐπί γῆς παρουσία Του ἄρχισε νά φανερώνει στόν κόσμο τήν δύναμή Του, κηρύττοντας καί θαυματοουργώντας, ἀλλά καί νά μορφώνει τούς μαθητές Του κατά τήν Ἐαυτοῦ εἰκόνα, μεταδίδοντάς τους θεῖο λόγο καί πνευματικά χαρίσματα.

Ὅσοι Τόν περιέβαλλαν, κατανοοῦσαν βέβαια ἐν μέρει τήν θεϊκή Του προέλευση καί γι' αὐτό ἔδιναν ποικίλες ἀπαντήσεις. Ὁ Ἐκατόνταρχος στό Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς Δ' Ματθαίου ὁμολογεῖ τήν πίστη του στόν Χριστό, πρῖν ἀκόμα ὁ Κύριος θεραπεύσει τό ἄρρωστο παιδί του. Τό γεγονός αὐτό κάνει τόν Χριστό νά θαυμάσει αὐτή τήν πίστη καί λέει: «Σᾶς βεβαιώνω πώς τόση πίστη οὔτε ἀνάμεσα στούς Ἰσραηλίτες δέν βρῆκα. Καί σᾶς λέγω πώς θά ἔλθουν πολλοί ἀπό ἀνατολή καί δύση καί θά καθίσουν μαζί μέ τόν Ἀβραάμ καί τόν Ἰσαάκ καί τόν Ἰακώβ στό τραπέζι τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν, ἐνῶ οἱ κληρονόμοι τῆς Βασιλείας θά πεταχτοῦν ἔξω στό σκοτάδι...».

Ὁ ἰουδαϊκός πειρασμός

Εἶναι δυστυχῶς γεγονός ὅτι πολλές φορές ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι εἴτε θεωροῦμε τόν ἑαυτό μας μεγάλο, εἴτε αισθανόμαστε ὡς οἱ κηδεμόνες τῶν ἀδελφῶν μας. Μερικές φορές δέ, πλάι στήν χριστιανική μας ταυτότητα, ἀποδίδουμε στόν ἑαυτό μας μιά γήινη ταυτότητα πού μᾶς γεμίζει ἔπαρση, καί νομίζουμε ὅτι εἴμαστε πιά πιστοί ἀπό τούς ἄλλους ἢ τούς ἀπορρίπτουμε. Δέν ὑπάρχει τίποτα πιά μάταιο ἀπό τήν ἐπίδειξη ἱστορικών τίτλων δόξας γιά νά καυχιέται κανεῖς γι' αὐτούς ἀπέναντι στούς ἀδελφούς του. Εἶναι ἀκριβῶς σημεῖο παρακμῆς μιᾶς ἀνθρώπινης ὁμάδας νά ἀναφέρεται διά μακρῶν στό παρελθόν της, σάν νά φοβᾶται μήπως δέν ἐκτιμᾶται ἀρκετά στό παρόν. Ἔτσι δέν ἀντιδρούσαν οἱ Γραμμα-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. η' 5-13)

Πίστη πού σώζει

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθεν αὐτῷ Ἐκατόνταρχος, παρακαλῶν αὐτόν, καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παῖς μου βέβηται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικός, δεινῶς βασανιζόμενος. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἐκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, οὐκ εἰμι ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθῃς· ἀλλὰ μόνον εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ, Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ. Ακούσας δὲ ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκολουθοῦσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἤξουσι, καὶ ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· οἱ δὲ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τῷ Ἐκατοντάρχῳ· Ὑπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας γεννηθήτω σοι. Καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ.

τεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ὅταν ἔβλεπαν τὸν Χριστὸ νά θεραπεύει, νά συνομιλεῖ μέ ἀμαρτωλοὺς καὶ ἄλλοεθνεῖς; Ὁ Ἰουδαϊκὸς λαὸς εἶναι ὁ πρῶτος πού δέν πίστεψε τό μυστήριον τῆς καθολικότητος τῆς σωτηρίας, τὴν ὁποία ἦρθε νά μᾶς χαρίσει ὁ Θεάνθρωπος Κύριος.

Ἡ πρόσληψη τῶν Ἐθνῶν

Ἡ πίστη πού προκάλεσε τὸν θαυμασμό τοῦ Χριστοῦ δέν ἦταν ἡ πίστη ἑνὸς μαθητῆ Του, οὔτε κάποιου συμπατριώτη Του Ἰουδαίου, ἀλλὰ ἡ πίστη ἑνὸς εἰδωλολάτρη, ἑνὸς Ρωμαίου ἀξιωματικοῦ. Ὁ Χριστὸς ἀνοίγεται στὰ Ἐθνη καὶ ἀποστέλλει πρὸς αὐτὰ τοὺς μαθητὲς Του, γιὰ νά κηρύξουν τό Εὐαγγέλιον τῆς Βασιλείας, νά βαπτίσουν αὐτὰ στό ὄνομα τῆς Τριαδικῆς Θεότητος καὶ νά θεραπεύουν κάθε ἀσθένεια τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Γι' αὐτό καὶ ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τό ἱεραποστολικὸ τῆς ἔργου σέ λαοὺς πού βρίσκονται «ἐν γῆ ἐρήμῳ, ἐν δίψει καύματος, ἐν γῆ ἀνύδρῳ» (Δευτ. 32,10)· γιὰ νά εἶναι ὅλα τὰ ἔθνη ἐμπιστευμένα στὸν Χριστὸ καὶ νά βροῦν τὸν ἑαυτὸ τους μόνο σ' Αὐτόν.

Ἡ καθολικότητα, ὡς ἀποδοχὴ τῶν πάντων ἐν Χριστῷ, εἶναι γιὰ τοὺς χριστιανικοὺς λαοὺς ἡ μεγαλειώδης διάσταση τῆς οἰκουμενικότητάς

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἰσῆλθε στήν Καπερναοῦμ, τόν πλησίασε ἕνας ἑκατόνταρχος, ὁ ὁποῖος τόν παρακαλοῦσε καί ἔλεγε: Κύριε, ὁ ὑπηρέτης μου εἶναι κατάκοιτος στό σπίτι ἀπό παράλυση καί ὑποφέρει τρομερά. Καί ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει: Θά ἔλθω καί θά τόν θεραπεύσω. Ὁ ἑκατόνταρχος ἀποκρίθηκε καί εἶπε: Κύριε, δέν εἶμαι ἄξιος νά εἰσέλθεις στό σπίτι μου, ἀλλά πές ἕναν μόνο λόγο καί ὁ ὑπηρέτης μου θά θεραπευθεῖ. Γιατί κι ἐγώ εἶμαι ὑπό ἐξουσία, καί ἔχω στρατιῶτες ὑπό τίς διαταγές μου, καί λέγω σέ τοῦτον πῆγαινε, καί πηγαίνει, καί στόν ἄλλο λέγω ἔλα, καί ἔρχεται, καί στόν ὑπηρέτη μου λέγω κάνε τοῦτο, καί τό κάνει. Ὄταν τά ἄκουσε αὐτά ὁ Ἰησοῦς θαύμασε καί εἶπε σέ αὐτούς πού τόν ἀκολουθοῦσαν: Σᾶς διαβεβαιῶνῶ ὅτι οὔτε στόν λαό τοῦ Ἰσραήλ βρῆκα τόση πίστη. Σᾶς λέγω ὅτι θά ἔλθουν πολλοί ἀπό ἀνατολή καί δύση καί θά καθίσουν στό τραπέζι μέ τόν Ἀβραάμ καί τόν Ἰσαάκ καί τόν Ἰακώβ στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν, ἐνῶ οἱ φυσικοί κληρονόμοι τῆς βασιλείας θά πεταχθοῦν ἔξω στό σκοτάδι· ἐκεῖ θά εἶναι ὁ κλαυθμός καί ὁ τριγμός τῶν δοντιῶν. Καί ὁ Ἰησοῦς εἶπε στόν ἑκατόνταρχο: Πῆγαινε, καί ὅπως πίστευες, νά γίνει. Καί τήν ὥρα ἐκείνη θεραπεύθηκε ὁ ὑπηρέτης του.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

τους. Οἱ Χριστιανοί μέσα στήν Ἐκκλησία εἴμαστε ἐκεῖνοι πού κατέχουμε τά πάντα καί εἴμαστε σάν ἐκείνους πού δέν ἔχουν τίποτα, γιατί ἡ καθολικότητα εἶναι οὐσιαστικά μοιρασιά. Μοιρασιά τοῦ πνευματικοῦ πολιτισμοῦ πού εἶναι πάντα ταπείνωση, λεπτότητα καί τρυφερότητα καρδιάς. Ἡ Ἐκκλησία πού ξέρει ὅτι δέχεται τά πάντα ἀπό τόν Κύριό της, πού πήρε ὑπόσταση μόνο ἀπό τό βλέμμα Του, ἀναγνωρίζει τόν ἑαυτό της ὡς τόν ἀπόλυτα φτωχό, καί ὁ φτωχός δέν ἔχει οὔτε κἀν τήν συνείδηση μιᾶς ὑπάρξεως πού τοῦ ἀνήκει. Οἱ Χριστιανοί αισθανόμαστε ὅτι λαμβάνουμε τά πάντα ἀπό τόν Κύριό μας καί ἀπό τήν παρηγοριά τῶν ἀδελφῶν μας.

Ἡ προέκταση τοῦ μυστηρίου τοῦ Χριστοῦ στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας μέχρι τῆς συντέλειαις τοῦ αἰῶνα συνεπάγεται ὄχι μόνο τήν πρόσληψη τῶν ἐθνῶν στήν Ἐκκλησία μέ τήν ὅλη πολιτιστική τους ταυτότητα, ἀλλά καί τήν ὑπέρβασή τους στήν λειτουργία τοῦ ἐνιαίου ἐκκλησιαστικοῦ σώματος τῆς οἰκουμένης.

ἽΟρθοδοξία καί πραγματικότητα

Ἡ ἀλήθεια αὐτή κάνει τήν ἽΟρθοδοξία νά συμβάλλει οὐσιαστικά στήν πραγματικότητα τοῦ κόσμου καί στήν λειτουργική πληρότητα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ, καί μέσα σέ ἐποχές δύσκολες, νά διακονεῖ μέ ἀγάπη καί θυσία τόν κάθε ἄνθρωπο, τόν ἄνθρωπο τῆς ἐποχῆς μας, τόν ὅπου

21 Ιουλίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ἰωάννου ὀσίου καί Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστόν σαλοῦ († 590). Παρθενίου ἐπισκόπου.
Ἰηρὸς: γ΄ – Ἐωθινόν: Δ΄ – Ἀπόστολος: Ρωμ. στ΄ 18-23 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. η΄ 5-13.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 28 Ἰουλίου, Ε΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Ρωμ. ι΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. η΄ 28 - θ΄ 1.

γῆς, ὁ ὁποῖος καθημερινὰ ἀγωνίζεται καί ἀγωνιᾷ γιὰ τὴν εἰρήνην, τὴν δικαιοσύνην καί τὴν ἐνότητα τοῦ σύμπαντος κόσμου.

† Ὁ Φ. Α.

Ὅλο τό κακὸ σήμερα προέρχεται ἀπὸ τὴν ἀπιστία

Παλιὰ ὁ κόσμος πίστευε· καί ὁ πιὸ ἀδιάφορος εἶχε μέσα του πίστη. Μπορεῖ οἱ ἄνθρωποι νὰ ἦταν ἀπλοί· μπορεῖ νὰ μὴν καταλάβαιναν τίποτα ἀπὸ ὅσα ἄκουγαν στὴν ἐκκλησία. Μερικοὶ δὲν ἤξεραν οὔτε ὅτι τὰ Εὐαγγέλια εἶναι τέσσερα· νόμιζαν ὅτι εἶναι δώδεκα, ἀλλὰ τί πίστη εἶχαν, τί εὐλάβεια! Καί οἱ νοσοκόμες τί παλληκαριά εἶχαν! Πόσες στὸν πόλεμο πήγαιναν ἐθελόντριες! Εἶχαν καί πίστη καί θυσία καί βοήθουσαν πάρα πολύ. Σήμερα μοῦ εἶπε κάποιος ὅτι ἓνας ἄρρωστος ἔλεγε τό «Πιστεῦω» καί ἡ νοσοκόμα τὸν χτυποῦσε, γιατί νόμιζε ὅτι τῆς ἔκανε μάγια! Νὰ μὴν ξέρει οὔτε τό Σύμβολο τῆς Πίστεως! Ποῦ ἔχουμε φθάσει! Νέα παιδιὰ τὰ ρωτᾷς: «Τί πιστεύεις;». «Δέν ξέρω, σοῦ λένε, ἀκόμη δέν κατέληξα». «Τί θρησκεία ἔχει ἡ μάνα σου, ὁ πατέρας σου;». «Δέν ξέρω» δέν τοὺς ρώτησα». Δέν ἐνδιαφέρθηκε νὰ μάθει τί θρησκεία ἔχουν οἱ γονεῖς του! Ὅταν κανεῖς εἶναι τόσο ἀδιάφορος, πῶς νὰ βοηθηθεῖ;

(Ἀπὸ τό βιβλίον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας,
Ἀνθολόγιον Συμβουλῶν Ἁγίου Παΐσιου Ἀγιορείτου)

Παρακολουθεῖτε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr